

П. М. Лизанець

Барабаш Тібор

БАРАБАШ Тібор (Barabás Tibor; 27. 08. 1911, м. Пецел, обл. Будапешта – 02. 05. 1984, Будапешт) – угорський письменник. Лауреат премії ім. А. Йожефа та Л. Кошшута. Закін. Будапешт. торг. інститут. До 1945 працював бухгалтером, агентом страхової компанії, робітником. 1945– 46 – літ. ред. видавництва «Cserépfalvi». Від 1946 – зав. літ. відділу г. «Szabad Nér». Водночас 1946– 49 і 1953 – ген. секр. СП Угорщини. Визнання здобув істор. і біогр. романами: «Máglyák Firenzében» («Вогнища у Флоренції», 1942), «Rákóczi hadnagy» («Підпоручик князя Ракоці», 1953), «Beethoven» («Бетговен», 1956), «Mozart párizsi útja» («Паризька подорож Моцарта», 1957), «Genuai randevú» («Генуезьке побачення», 1961), «Kereszt a hegytetőn» («Хрест на горі», 1972), «Uriel» («Уріель», 1974) та ін. Писав кіносценарії. Переклав «Заповіт» Т. Шевченка (1961), автор статей «Шевченкова слава» (1959), «Т. Шевченко. До 100-річчя з дня смерті» (1961), «Тарас Шевченко» (1964).

Бібліографічний опис:

Барабаш Тібор / П. М. Лизанець // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40334>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).